

DIUMENGE XVI DE DURANT L'ANY (C)

LECTURA PRIMERA Ac 4,33;5,12.27-33;12,1b.2

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, el testimoni que els apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist, el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar molts miracles i prodigis entre el poble. Els guardes s'emportaren els apòstols i els presentaren al sanedrí. El gran sacerdot començà així el seu interrogatori: «Us vam prohibir severament d'ensenyar res més en el nom de Jesús, però vosaltres heu omplert Jerusalem de les vostres doctrines i voleu fer-nos culpables de la sang d'aquest home». Pere i els apòstols contestaren: «Obeir Déu és primer que obeir els homes. El Déu dels nostres pares ressuscità Jesús, que vosaltres havíeu mort penjant-lo en un patíbul. La dreta de Déu l'ha enaltit com a Capdavanter i Salvador, per concedir al poble d'Israel la conversió i el perdó dels pecats. Nosaltres en som testimonis, i n'és també testimoni l'Esperit Sant que Déu ha donat a tots els qui l'obeeixen». Ells, en sentir això, s'exasperaven i volien condemnar-los a mort. Més tard el rei Herodes féu matar amb l'espasa Jaume, el germà de Joan.

SALM RESPONSORIAL 66

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi,
que ens faci veure la claror de la seva mirada.
La terra coneixerà els vostres designis,
i veuran tots els pobles la salvació. *R.*

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig.
Vós regiu el món amb justícia,
regiu les nacions amb rectitud,
i guieu els pobles de la terra. *R.*

La terra ha donat el seu fruit,
el Senyor, el nostre Déu, ens beneeix.
Que Déu ens beneeixi,
i el venerin d'un cap a l'altre de la terra. *R.*

LECTURA SEGONA 2Co 4, 7-15

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint:

Germans, portem el tresor del ministeri que Déu ens ha confiat, com en gerres de terrissa. Així queda ben clar que aquest poder altíssim ve de Déu, i no pas de nosaltres. Quan les contrarietats ens envolten per tot arreu, no quedem del tot encerclats; quan no sabem com escapar-nos, a la fi trobem la sortida; quan els qui ens persegueixen ja ens tenen a les mans, no quedem del tot abandonats; quan ens trobem per terra en la lluita, no arribem a perdre-hi la vida. Sempre i per tot arreu portem la mort de Jesús en el nostre cos, perquè també en el nostre cos es manifesti en el seu esclat la vida de Jesús. Es ben bé així: nosaltres vivim, però per causa de Jesús, sempre estem a mercè de la mort i així la vida de Jesús manifesta el seu esclat en la nostra carn mortal. D'aquesta manera, ni la mort no deixa mai de fer en nosaltres la seva obra, ni la vida, en vosaltres. L'Escriptura diu: «Em sento ple de fe, i per això he parlat». Nosaltres, doncs, que tenim el mateix Esperit de la fe, també ens sentim plens d'aquesta fe, i per això parlem, i sabem que aquell qui ressuscità Jesús, el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb Jesús i ens portarà a la seva presència juntament amb vosaltres. Perquè tot això és en bé vostre; així la gràcia de Déu, que es multiplica a mesura que s'estén a molta gent farà que sigui desbordant l'acció de gràcies a la seva glòria. Aclamació Estel Iluminós d'Espanya, apòstol sant Jaume, el vostre cos descansa en la pau, i la vostra glòria perdura entre nosaltres.

EVANGELI Mt 20, 20-28

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu:

En aquell temps, la mare de Jaume i Joan, fills de Zebedeu, anà a trobar Jesús amb els seus fills i es prosternà per demanar-li un favor. Jesús li digué: «¿Què demanes?» Ella li respongué: «Maneu que en el vostre Regne aquests dos fills meus seguin l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra». Jesús contestà: «No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo he de beure?» Ells li diuen: «Sí que podem». Els diu Jesús: «És cert, vosaltres beureu el meu calze, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra, no sóc jo qui ho he de concedir; és per aquells a qui el meu Pare ho ha reservat». Quan els altres deu sentiren tot això, s'indignaren contra els dos germans, però Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que, en totes les nacions, els governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important entre vosaltres ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer ha de ser el vostre esclau com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes».